

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-390/12 Robert Pflieger i in.

[wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (następnie Landesverwaltungsgericht Oberösterreich)]

Artykuł 56 TFUE — Swoboda świadczenia usług — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 15–17, 47 i 50 — Wolność wyboru zawodu i prawo do podejmowania pracy, wolność prowadzenia działalności gospodarczej, prawo własności, prawo do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, zasada ne bis in idem — Artykuł 51 — Zakres stosowania — Wprowadzanie w życie prawa Unii — Gry losowe — Ograniczające przepisy państwa członkowskiego — Sankcje administracyjne i karne — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność

Streszczenie – Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 30 kwietnia 2014 r.

- Pytania prejudycjalne — Właściwość Trybunału — Granice — Spór nie dotyczący sytuacji o charakterze wyłącznie wewnętrznym — Zastosowanie art. 56 TFUE*
(art. 56 TFUE, 267 TFUE)
- Pytania prejudycjalne — Dopuszczalność — Granice — Pytania pozbawione w sposób oczywisty znaczenia dla sprawy i pytania hipotetyczne zadane w kontekście wykluczającym użyteczną odpowiedź — Konieczność dostarczenia Trybunałowi wystarczających wyjaśnień w zakresie stanu faktycznego i prawnego*
(art. 267 TFUE)
- Pytania prejudycjalne — Właściwość Trybunału — Granice — Wniosek o wykładnię Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Uregulowanie krajowe mające związek z prawem Unii — Ograniczenia w swobodnym świadczeniu usług uzasadnione względami interesu ogólnego — Dopuszczalność uzależniona od przestrzegania praw podstawowych — Właściwość Trybunału*
(art. 267 TFUE; Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 51 ust. 1)
- Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Gry losowe — Przepisy krajowe zakazujące użytkowania automatów do gry w braku uprzedniego zezwolenia organów administracyjnych — Względy uzasadniające — Ograniczanie oferty gier losowych i zwalczanie przestępczości — Obowiązek realizacji przesłanek w zakresie proporcjonalności i niedyskryminacji — Przesłanki — Rzeczywiste zmierzanie do realizacji tych celów — Brak*
(art. 56 TFUE, 267 TFUE)

5. *Prawa podstawowe — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Ograniczenie wykonywania praw i wolności przewidzianych w karcie — Wolność wyboru zawodu, wolność prowadzenia działalności gospodarczej i prawo własności — Nieuzasadnione lub nieproporcjonalne ograniczenie w swobodnym świadczeniu usług — Niedopuszczalność również w świetle art. 52 ust. 1 karty*

(art. 56 TFUE; Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 15, 16, 17, art. 52 ust. 1)

6. *Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Gry losowe — Przepisy krajowe zakazujące użytkowania automatów do gry w braku uprzedniego zezwolenia organów administracyjnych — Niezgodność z art. 56 TFUE — Sankcje wobec osób winnych naruszenia — Niedopuszczalność*

(art. 56 TFUE)

1. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 21–24)

2. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 26, 27)

3. Gdy uregulowanie krajowe objęte jest zakresem stosowania prawa Unii, Trybunał, do którego wniesiony został wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, powinien wskazać wszystkie elementy wykładni konieczne dla dokonania przez sąd krajowy oceny zgodności tego uregulowania krajowego z prawami podstawowymi, których poszanowanie ma on zapewniać.

W tym względzie jeżeli państwo członkowskie powołuje się na nadrzędne względy interesu ogólnego w celu uzasadnienia przepisów, które mogą ograniczać korzystanie ze swobody świadczenia usług, takie uzasadnienie, przewidziane w prawie Unii, powinno być interpretowane w świetle ogólnych zasad prawa Unii, a w szczególności praw podstawowych zagwarantowanych obecnie w karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Zatem dane uregulowanie krajowe może być objęte przewidzianymi wyjątkami, wyłącznie gdy jest ono zgodne z prawami podstawowymi, nad których przestrzeganiem czuwa Trybunał.

Jeśli okaże się, że przepisy krajowe mogą ograniczać korzystanie z jednej lub kilku podstawowych swobód gwarantowanych traktatem, mogą one być objęte wyjątkami przewidzianymi w prawie Unii w celu uzasadnienia takiego ograniczenia wyłącznie w zakresie, w jakim jest to zgodne z prawami podstawowymi, nad których przestrzeganiem czuwa Trybunał. Ten obowiązek zapewnienia zgodności z prawami podstawowymi objęty jest w sposób oczywisty zakresem stosowania prawa Unii i w rezultacie zakresem stosowania karty. Korzystanie przez państwo członkowskie z wyjątków przewidzianych w prawie Unii w celu uzasadnienia ograniczenia podstawowej swobody zagwarantowanej traktatem należy zatem uznać za „stosowanie prawa Unii” w rozumieniu art. 51 ust. 1 karty.

(por. pkt 33, 35, 36)

4. Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on obowiązywaniu przepisów krajowych zakazujących użytkowania automatów do gry w braku uprzedniego zezwolenia organów administracyjnych, w sytuacji gdy przepisy te nie dążą w rzeczywistości do realizacji celu w postaci ochrony graczy lub zwalczania przestępczości i nie są one rzeczywiście podyktowane troską o ograniczenie okazji do gry lub chęcią zwalczania przestępczości związanej z takimi grami w sposób spójny i systematyczny.

(por. pkt 56; sentencja)

5. Nieuzasadnione lub nieproporcjonalne ograniczenie swobody świadczenia usług w świetle art. 56 TFUE nie jest również dopuszczalne na mocy art. 52 ust. 1 w związku z art. 15–17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

(por. pkt 59)

6. W sytuacji gdy został wprowadzony ograniczający reżim w dziedzinie gier losowych i reżim ten jest niezgodny z art. 56 TFUE naruszenie rzeczonoego reżimu przez podmiot gospodarczy nie może być przedmiotem sankcji.

(por. pkt 64)